

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Ændringsforslaget har til formål at sikre en forbedring af anvendelsen af Inatsisartutlov om turistvirksomhed og om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed, som blev behandlet og vedtaget på EM2024/28, så den ikke utilsigtet hindrer turismeerhvervet, eller rammer skævt i f.eks. udstedelse af licenser. Dette formål opfyldes blandt andet ved tilføjelse af regler, der forlænger dispensationsperioden, muliggør dispensation fra reglerne om bopælspligt for lokale, som er udstationeret af nærmere bestemte årsager, indførelse af hjemmel til udstedelse af regler om sikkerhed for personer, der vandrer, færdes eller tager ophold i landet, samt mulighed for dispensation fra bopælskravet i nærmere bestemte områder med få turismeaktører med henblik på at balancere hensynene til at imødekomme efterspørgsel på turismeaktiviteter samt styrke lokaløkonomien i disse områder.

Samtidig udvides lovens anvendelsesområde for så vidt angår zoneinddeling, såfremt hjelmen til disse udnyttes af Naalakkersuisut. Udvidelsen betyder, at loven finder anvendelse på færdsel og ophold i alle afskygninger. Reglerne gælder alene for fysiske personer, der ikke har fast bopæl i landet, uanset om de deltager i

2. Hovedpunkter i forslaget

Med nærværende lovforslag foreslås en række ændringer af turismeloven, der har til formål at styrke rammerne for turismeerhvervet og skabe større forudsigelighed for turismeaktører. Ændringerne tager udgangspunkt i identificerede udfordringer ved de gældende regler og søger at balancere hensynet til erhvervslivets behov for stabilitet og samfundets krav til sikkerhed og lokal udvikling.

2.1. Forlængelse af dispensationsperioden

Efter gældende ret kan der udstedes en tidsbegrænset licens, hvor der dispenseres fra reglerne for en periode på to år med mulighed for forlængelse. Denne ordning har i praksis vist sig utilstrækkelig til at imødekomme erhvervslivets behov for en længere overgangsperiode, særligt i relation til etablering af lokal forankring eller opbygning af ejer kredsen i landet. Overvejelserne har derfor taget udgangspunkt i, at en kort tidsramme kan skabe usikkerhed for aktører og hæmme investeringer. I lovforberedende drøftelser er det fremhævet, at en længere tidsramme vil kunne skabe større stabilitet, men samtidig rejser spørgsmålet

betæneligheder i forhold til at sikre, at dispensationsordningen ikke udhules og anvendes som en permanent undtagelse. Den foreslåede ordning indebærer, at den nuværende tidsramme erstattes af en længere periode, der bedre afspejler erhvervslivets behov, men stadig fastholder dispensationsinstituttets karakter af midlertidig undtagelse.

2.2. Yderligere tilretning af § 11

Ændringerne i § 11 har desuden til formål at rette op på en tidligere fejlagtig henvisning. Henvisningerne til § 3, stk. 4, § 6, stk. 3, § 10 og § 15 er derfor slettet, da de krav, som Naalakkersuisut bør kunne dispensere fra, er kravene i §§ 7-10 samt de bestemmelser, som vil være udstedt i medfør af § 5.

Derudover er mulighederne for dispensation indskrænket, idet det ikke bør være muligt at give dispensation fra reglerne om overholdelse af basale solvenskrav. Muligheden for at give dispensation fra kravene i § 7, nr. 3) og § 8, nr. 2) er derfor slettet.

2.3. Undtagelse fra licenskrav ved udstationering

Gældende ret indeholder adgang til dispensation i visse situationer, men praksis har vist behov for en præcisering. Særligt har der været usikkerhed om mulighederne ved offentlige hverv, uddannelsesophold, længerevarende sygdom samt udstationering af ægtefæller eller samlever. Overvejelserne har peget på, at en klarere regulering vil skabe større forudsigelighed og retssikkerhed for de berørte. Samtidig er der rejst betæneligheder ved, om en for vid adgang til dispensation kan udhule de generelle krav til lokal tilstedeværelse. Den foreslåede ordning præciserer adgangen til dispensation i de nævnte situationer, således at reglerne fremstår klare og ensartede, men uden at udvide adgangen ud over det sagligt begrundede.

2.4. Sikkerheds- og beredskabstiltag

Efter gældende ret er der begrænsede muligheder for at stille krav til, at fysiske personer, der ikke har fast bopæl i Grønland, registrerer aktiviteter og kan dokumentere forsikring. Udviklingen i turismeaktiviteter, herunder stigende færdsel på udsatte ruter, har givet anledning til overvejelser om behovet for et mere tidssvarende beredskab. Det er Naalakkersuisuts ønske at styrke sikkerheden, men samtidig er der betæneligheder ved at indføre for vidtgående krav, der kan virke hæmmende for turismeerhvervet. Den foreslåede ordning indebærer, at der kan stilles krav om registrering af vandreture, færdsel eller ophold, erhvervelse af vandrebevis samt dokumentation for rejse- eller retningsforsikring på nærmere udpegede ruter. Ordningen afbalancerer hensynet til sikkerhed med hensynet til erhvervslivets behov for fleksibilitet.

2.5. Særlig dispensationsmulighed i områder med få turismeaktører

Gældende ret indeholder ikke en særskilt adgang til at dispensere fra bopælskravet i områder med få aktører. En sådan adgang kan være nødvendig for at understøtte lokal udvikling og sikre, at turismeaktiviteter kan etableres, selv hvor aktørgrundlaget er begrænset. Samtidig er der rejst betænkeligheder ved, om en særlig adgang kan skabe uensartet praksis og svække ligebehandlingen. Den foreslåede ordning giver mulighed for dispensation i sådanne områder, men fastholder, at Naalakkersuisut skal foretage en samlet afvejning af relevante hensyn. Partnerskaber skal tillægges betydelig vægt, men uden at skabe absolutte krav, der kan føre til uhensigtsmæssige resultater.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der er ikke foretaget konkrete beregninger på de økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det skønnes dog, at forslaget samlet set vil have begrænsede økonomiske konsekvenser for de offentlige myndigheder. For de kommuner, der vælger at indføre vandrepas, adgangsbevis eller krav om forsikringer, skønnes der at opstå merudgifter i forbindelse med etablering af registreringssystemer, udarbejdelse af retningslinjer og tilpasning af sagsbehandlingsprocedurer. Disse udgifter vurderes dog at være af begrænset omfang og kan delvist finansieres gennem gebyrindtægter ved udstedelse af vandrebøger. På længere sigt forventes forslaget at medføre besparelser, idet mere effektiv sagsbehandling og reducerede udgifter til redningsaktioner og beredskab kan opveje de indledende omkostninger. Samlet set indebærer forslaget således en administrativ belastning, der i sidste ende vurderes at være neutral og et begrænset økonomisk merforbrug, der i vidt omfang vurderes at kunne neutraliseres gennem gebyrindtægter og effektiviseringsgevinster.

3.1. Forlængelse af dispensationsperioder

En forlængelse af dispensationsperioden fra to år til en længere tidsramme vil øge sandsynligheden for at virksomheder, der i dag ikke lever op til kravet om 2/3 lokalt ejerskab, kan leve op til kravet enten ved udvidelse af den lokale ejerkreds eller ved flytning af virksomheden til Grønland. Det vurderes, at dette kan medføre et mindre administrativt merarbejde, men uden væsentlige merudgifter, da omkostningerne primært vil bestå i tilpasning af eksisterende sagsbehandlingsprocedurer. Det er dog Naalakkersuisuts vurdering, at de længere dispensationsperioder vil lette administrationen, da ansøgningerne efter den nye lov vil indgå med mindre intervaller.

3.2. Undtagelse fra licenskrav ved udstationering

Indførelse af dispensation ved visse typer udstationering vil kunne forenkle sagsbehandlingen og reducere ressourceforbruget. Der kan dog være behov for en indledende administrativ tilpasning i form af udarbejdelse af retningslinjer og kontrolprocedurer. De indledende udgifter vurderes at være begrænsede (engangsudgift til udarbejdelse af retningslinjer), mens der på længere sigt kan opnås besparelser gennem mere effektiv sagsbehandling.

3.3. Registrering af færdsel, ophold og vandreture og forsikringskrav

Krav om registrering af færdsel, ophold og vandreture, erhvervelse af vandrebevis og dokumentation for dette samt rejse- eller redningsforsikring vil medføre nye administrative opgaver for myndighederne. Det vil kræve etablering og drift af registreringssystemer samt kontrolfunktioner, hvilket kan medføre øgede driftsudgifter. Kommunerne vil få ansvaret for udstedelsen af vandrebeviser og kan opkræve et gebyr for at dække de administrative omkostninger. På kort sigt vurderes udgifterne til etablering af systemer og kontrolfunktioner at være moderate, men gebyrindtægterne kan delvist finansiere disse. På længere sigt kan tiltaget dog reducere offentlige udgifter til redningsaktioner og beredskab ved ulykker.

3.4. Særlig dispensationsmulighed i områder med få turismeaktører

Udvidede dispensationsmuligheder i områder med få turismeaktører vil kræve en vis administrativ fleksibilitet i sagsbehandlingen. Det vurderes dog ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser, men kan medføre et mindre merarbejde i forbindelse med vurdering af lokale forhold. Da der er tale om et begrænset antal sager, skønnes de økonomiske konsekvenser at være ubetydelige. Reglerne bør dog fastsættes i en bekendtgørelse i medfør af § 5.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes samlet set at have både lettelser og nye krav for erhvervslivet. Konsekvenserne varierer afhængigt af den enkelte ændring og berører primært turismeaktører, men kan også få afledte effekter for andre brancher.

4.1. Omkostningsmæssige konsekvenser

Indførelsen af krav om vandrebevis og forsikringsdokumentation kan medføre, at kommunerne opkræver gebyrer for de administrative omkostninger. Disse gebyrer vil udgøre en direkte økonomisk udgift for virksomhederne, som skal indregnes i deres samlede omkostningsstruktur. Størrelsesordenen af gebyrerne er endnu ikke fastlagt, men vurderes at være af mindre omfang pr. virksomhed. Turismeaktører, der udbyder vandreruter, kan desuden få mindre udgifter til tilpasning af IT-systemer og kundekommunikation. Disse udgifter vurderes at være begrænsede og engangsprægede. Forlængelsen af dispensationsperioden reducerer behovet for gentagne ansøgninger, hvilket kan medføre besparelser i ansøgningsgebyrer og interne ressourcer.

4.2. Erhvervsstrukturelle konsekvenser

Forlængede dispensationsperioder kan styrke virksomhedernes planlægningshorisont og dermed skabe mere stabile rammer for investeringer og turismeudvikling. Udvidede dispensationsmuligheder i områder med få turismeaktører kan fremme etablering af aktiviteter, hvor der ellers ikke ville være grundlag. Dette kan styrke konkurrenceevnen og diversiteten i udbuddet af turismeaktiviteter. Forsikringskrav og registrering kan på længere

sigt forbedre markedets funktion ved at øge sikkerheden og reducere risikoen for uforudsete udgifter ved ulykker. Dette kan styrke tilliden til markedet og dermed øge efterspørgslen.

4.3. Administrative konsekvenser

Undtagelser ved visse typer udstationering vil reducere den administrative byrde, da virksomhederne herved kan undgå at skulle indgive ansøgning om dispensation i medfør af § 11. Dog skal dokumentation fortsat indsendes til Naalakkersuisut på anmodning. Samlet set indebærer lovforslaget en reduktion af administrative byrder i dispensations- og udstationeringssager, mens der indføres nye administrative krav i relation til vandreture og forsikring.

4.4. Samlet vurdering

Lovforslaget vurderes at have begrænsede omkostningsmæssige konsekvenser, primært i form af mindre gebyrer og systemtilpasninger, men samtidig at skabe positive erhvervsstrukturelle effekter gennem øget stabilitet og forudsigelighed. De administrative byrder reduceres på visse områder, men øges på andre. Samlet set vurderes konsekvenserne at være balancerede med en overvejende positiv effekt for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Lovforslaget vurderes at have både direkte og indirekte konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed.

5.1. Forlængelse af dispensationsperioder

En forlængelse af dispensationsperioden kan medføre, at erhvervsaktiviteter i natur- og turistområder opretholdes over længere tid. Dette kan øge presset på naturen, men samtidig skabe mulighed for mere langsigtet planlægning af bæredygtige løsninger og investeringer i miljøvenlige tiltag.

5.2. Undtagelse fra licenskrav ved udstationering

Automatisk dispensation ved udstationering vurderes ikke at have væsentlige miljømæssige konsekvenser, men kan indirekte påvirke folkesundheden ved at understøtte stabile rammer for uddannelse og offentlige hverv, der bidrager til samfundets generelle velfærd.

5.3. Registrering af færdsel, ophold og vandreture og forsikringskrav

Indførelsen af krav om registrering og forsikring for personer på udvalgte ruter vil styrke sikkerheden og beredskabet. Dette kan reducere antallet af ulykker og dermed belastningen på sundhedsvæsenet. Samtidig kan registreringen give bedre data om naturens belastning, hvilket kan understøtte en mere bæredygtig forvaltning af sårbare naturområder.

5.4. Særlig dispensationsmulighed i områder med få turismeaktører

Udvidede dispensationsmuligheder i øde områder kan øge turismeaktiviteten og dermed skabe et vist pres på naturen. Det vurderes dog, at effekten kan balanceres gennem lokal tilpasning og krav om bæredygtig drift. Øget aktivitet kan samtidig styrke folkesundheden ved at fremme fysisk aktivitet og naturbaserede oplevelser.

Lovforslaget vurderes at have overvejende positive effekter på folkesundheden gennem styrket sikkerhed og adgang til naturen, mens de miljø- og naturmæssige konsekvenser afhænger af den konkrete implementering og forvaltning. Med passende regulering og overvågning kan ændringerne bidrage til en mere bæredygtig og sikker turismeudvikling.

6. Menneskerettigheder og konsekvenser for borgerne

Den nye bestemmelse i § 15, hvorefter en person uden fast bopæl i Grønland, skal kunne forevise dokumentation for vandrebevis, adgangsbevis og forsikring, vil medføre, at borgere, som ikke er omfattet af reglen, skal kunne dokumentere, at de er bosiddende i Grønland.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for borgernes menneskerettigheder som tilsikret i grundloven, den europæiske menneskerettighedskonvention eller gennem internationale konventioner.

7. Forhold til internationale forpligtelser

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for menneskerettigheder, indfødtes rettigheder eller andre internationale forpligtelser, som påhviler Grønlands Selvstyre.

8. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

9. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget var i perioden fra den 23. december 2025 til den 25. januar, 2026 offentliggjort på Grønlands Selvstyres høringsportal, og fremsendt til følgende høringsparter:

1. Avannaata Kommunia
2. Qeqqata Kommunia
3. Kommune Qeqertalik
4. Kommuneqarfik Sermersooq
5. Kommune Kujalleq
6. Grønlands Erhverv
7. Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)
8. Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG)
9. Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK)

10. Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (NPK),
11. Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit (PPK),
12. Atorfillit Kattuffiat
13. Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)
14. Qeqertalik, Business Council
15. Arctic Circle Business
16. Sermersooq Business Innovation
17. Innovation South Greenland
18. Visit Greenland
19. Nalik Ventures
20. Air Greenland
21. Nuna Advokater
22. Arctic Law
23. Advokatfirmaet Malling & Hansen
24. Inuit Law
25. Advokat Naja Joelsen
26. Advokat Aviâja Helms
27. Advokat Marie Louise Frederiksen
28. Grønlands Revision
29. Kirk Larsen & Ascanius
30. Benedikte Dahl Nielsen
31. BDO
32. WWF
33. Oceans North Kalaallit Nunaaat
34. Pinngortitaleriffik
35. Association of Arctic Expedition Cruise Operators (AECO)
36. Cruise Lines International Association
37. Arctic Umiaq Line
38. Royal Arctic Line
39. Blue Water Shipping
40. Eimskip
41. Disko Line
42. Greenland Airports
43. Sikuki
44. Grønlandsbanken
45. Bankivik
46. Grønlands politi
47. Transparency International

Der henvises i øvrigt til bilag 2.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med ændringen af lovens titel fra *"Inatsisartutlov om turistvirksomhed og om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed"* til *"Inatsisartutlov om turisme og zoneinddeling"* tilstræbes en bredere og mere dækkende ramme for lovens anvendelsesområde.

Udvidet anvendelsesområde:

Med den nye titel understreges, at loven ikke alene finder anvendelse på kommercielle aktører, men også på aktiviteter, der ikke nødvendigvis har erhvervsmæssig karakter, herunder personer, der færdes, opholder sig eller vandrer i landet. Reglerne om zoneinddeling er tiltænkt at omfatte både turistvirksomhed, erhvervsmæssig virksomhed og personer, som færdes eller tager ophold i landet og som ikke har fast bopæl i landet.

Regulering af færdsel, ophold og vandring:

Disse udgør en væsentlig del af turismen, og det er hensigten, at der i medfør af bekendtgørelse kan fastsættes nærmere regler for registrering og organisering af disse aktiviteter.

Klarhed og tilgængelighed:

Navneskiftet bidrager til en mere enkel og tilgængelig lovtitel, der afspejler lovens indhold og formål uden unødigt teknisk fokus på erhvervsmæssig virksomhed. Dermed styrkes forståelsen for lovens rækkevidde hos borgere, myndigheder og aktører i turismesektoren.

Det er væsentligt, at lovens titel afspejler denne udvidelse, da reglerne om registrering og vandrebevis for personer har et selvstændigt formål, der går ud over erhvervsmæssig aktivitet.

Til nr. 2

Med ændringen af bestemmelsen tydeliggøres først og fremmest, at erhvervsmæssig virksomhed og personer, der færdes eller tager ophold i landet alene, skal være omfattet af regler, der udstedes i medfør af § 15 om zoneinddeling. Erhvervsmæssige virksomheder og personer, bør ikke blandes ind i reglerne om licens i kapitel 2-8. Med ændringen udvides lovens anvendelsesområde desuden fra alene at omfatte turistvirksomhed og erhvervsmæssig virksomhed til også at omfatte personer, der færdes eller tager ophold i landet.

Udvidelse af anvendelsesområdet: Den nye formulering sikrer, at loven også finder anvendelse på aktiviteter, der ikke nødvendigvis har erhvervsmæssig karakter, men som udgør en væsentlig del af turismen, herunder færdsel og ophold i landet. Med færdsel menes også vandring.

Inddragelse af personer uden fast bopæl:

Ved at indføre et særskilt stk. 3 præciseres det, at loven også gælder for personer, der færdes eller tager ophold i landet uden at have fast bopæl i landet. Loven gælder for sådanne personer, uanset om det sker som led i organiseret turistvirksomhed, som erhvervsmæssig eller kommerciel aktivitet eller som selvorganiseret/ikke-kommerciel aktivitet. Dermed sikres en ensartet regulering af både organiserede og individuelle former for færdsel og ophold.

Til nr. 3

Sondringen mellem tjenesteydelser som udbydes som dagsture uden overnatning og ture af flere dages varighed slettes, da der ikke er forskel på regler, krav eller behandling af de to tjenesteydelser. Sondringen er derfor overflødig.

Til nr. 4

I bestemmelsen tilføjes, at Naalakkersuisut også kan udstede licens til en turistvirksomhed, der har opnået dispensation fra reglerne i §§ 7-10. Det er en nødvendighed, at der også udstedes licens til fysiske eller juridiske personer, som har opnået dispensation fra kravene, da det ifølge loven ikke er tilladt at udøve turistvirksomhed, medmindre man har en licens, jf. § 3, stk. 1.

Til nr. 5

§ 3, stk. 4, ophæves, da bestemmelsen er overflødig. En licens udstedt til en juridisk person, udstedes til virksomhedens CVR-nummer. Hvis et selskab overdrages til andre end de oprindelige ejere, vil licensen følge med virksomheden, og der vil således ikke være tale om en overdragelse af den udstedte licens. De nye ejere vil fortsat skulle overholde kravene til en licens. En virksomhed, der ønsker en licens, bør ansøge om dette og bør ikke kunne overtage en anden virksomheds licens, da kravene til licens vil skulle vurderes af Naalakkersuisut.

Til nr. 6

Ved indføjelser af § 4 stk. 4 skabes der hjemmel for at licenshavere kan indgive ansøgning om ændrede vilkår. Dette fritager licenshaver for indgivelse af en ny licensansøgning til samme aktivitet. Stk. 5 stiller krav til, at licenshaver giver meddelelse om ændringer i vilkårene hvorunder licensen oprindeligt er blevet udstedt.

Til nr. 7

Reglen om udstedelse af tilladelse til denne særlige form for sightseeing tilføjes, da bestemmelsen skal overflyttes fra Departementet for Fiskeri og Fangst til Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling, da reglerne allerede administreres af Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling og tilladelser udstedes herfra. Der har derfor været behov for at indføre en hjemmelsbestemmelse til Naalakkersuisuts udstedelse af tilladelser og en hjemmel til udstedelse af nærmere regler om vilkårene for disse tilladelser. Hjemlen til udstedelse af nærmere regler skal sikre, at det kan

udstedes regler for, hvordan denne sightseeing på vilde dyr må finde sted. Reglerne er på nuværende tidspunkt kun for isbjørne og er reguleret i *Selvstyrets bekendtgørelse om fangst og beskyttelse af isbjørne nr. 5 af den 6. marts 2023*.

Til nr. 8

Loven tilrettes så det står klart, at der kun kan udstedes en licens til et CVR-nummer. Enkeltmandsvirksomhed, som kendetegnes ved at have én ejer, som hæfter personligt med hele sin formue, er blevet tilføjet og tilsvarende er personselskaber afskåret fra at få udstedt turismelicens.

Formålet med de nye stykker 2-4 er at sikre, at personer med tilknytning til Grønland, som midlertidigt opholder sig i udlandet i forbindelse med udstationering, ikke mister adgangen til at udøve turistvirksomhed som følge af fravær fra landet. Bestemmelsen omfatter personer, der forinden det midlertidige ophold i udlandet, opfylder kravene i § 7, nr. 1-2, og som deltager i offentligt hverv, uddannelse, forskning, anden samfundsnyttig aktivitet eller på grund af længerevarende sygdom opholder sig i udlandet.

Undtagelsen gælder i den periode, hvor udstationeringen finder sted, og omfatter også ægtefæller og samlever, der opholder sig uden for landet som følge af den pågældendes udstationering. Dette sikrer, at familier ikke stilles ringere i forhold til licenskrav og øvrige betingelser i loven. Definitionen på en samlever i denne forbindelse er en person med hvem man bor sammen med i et ægteskabslignende forhold, har fælles husstand med og der er vis stabilitet i samlivet. Der fastsættes ikke en maksimal årlig grænse for hvad der anses for midlertidigt ophold. Hensigten er at det skal være muligt at vende tilbage til at drive turismelicens, når formålet med udlandsopholdet er opnået. Det vurderes ikke at være nærliggende risiko for omgåelse, hvorfor der ikke fastsættes en maximal tidsbegrænsning. ”Udstedelse” af licens bør være en konsekvent terminologi i hele loven, hvorfor stk. 1 er rettet i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Bestemmelsen er tilrettet af sproglige hensyn.

”Udstedelse” af licens bør være en konsekvent terminologi i hele loven, hvorfor stk. 1 er rettet i overensstemmelse hermed.

Nummer 5) udgår, da § 7 omhandler CVR nummer til enkeltmandsvirksomhed.

Til nr. 11

Der henvises til hovedpunkterne i de almindelige bemærkninger.

Baggrunden for ændringen af den tidsmæssige ramme for dispensationen er et ønske om at skabe mere stabile og langsigtede rammer for turistaktører og øvrige berørte parter, der af særlige grunde har behov for dispensation fra lovens krav. En længere dispensationsperiode vil øge muligheden for at udvide den lokale ejerkreds eller flytte ejerkredsen til Grønland i de tilfælde, hvor ejerkredsen ikke lever op til lovens krav om 2/3 lokalt ejerskab.

Den foreslåede ordning bevarer fleksibiliteten ved, at Naalakkersuisut fortsat kan knytte vilkår til både den oprindelige dispensation og til en eventuel forlængelse.

Det tydeliggøres desuden i ændringen, at dispensation alene kan ske til virksomheder, som allerede var etableret på tidspunktet for lovens ikrafttræden, da det oprindeligt har været lovgivers hensigt, at dispensation alene skal kunne ske til disse.

Til nr. 12

Bestemmelsen i § 11 a har til formål at skabe fleksibilitet i licenssystemet for turismeaktiviteter i områder, hvor de almindelige krav i §§ 7-8 kan udgøre en barriere for udvikling. Lovgiver ønsker hermed at understøtte turisme i egne, hvor der enten ikke findes etablerede turistvirksomheder, hvor antallet af aktører er så begrænset, at efterspørgslen ikke kan imødekommes, eller hvor befolkningstæthed og erhvervsaktivitet er lav.

Dispensationsadgangen skal ses som et redskab til at fremme turismeudvikling i tyndt befolkede eller strukturelt udfordrede områder, hvor turisme kan bidrage til lokal vækst, beskæftigelse og kulturel aktivitet.

Naalakkersuisuts skønsudøvelse ved dispensationer i henhold til denne bestemmelse bør lægge betydelig vægt på partnerskaber mellem lokale aktører og eksterne samarbejdspartnere. Formålet er at fremme bæredygtige og lokalt forankrede løsninger, der kan styrke erhvervslivet og samfundet bredt.

Det understreges imidlertid, at der ikke er tale om et absolut krav, som kan føre til uhensigtsmæssige resultater. Bestemmelsen skal således ikke forstås som en pligt til at prioritere en aktør, der i øvrigt er uegnet, alene fordi vedkommende har indgået et samarbejde med en lokal borger. Naalakkersuisut skal fortsat udøve sit skøn på baggrund af en samlet afvejning af relevante hensyn, herunder aktørernes kvalifikationer, projektets bæredygtighed og de samfundsmæssige effekter.

Stk. 2, fastsætter perioden for dispensation. Der indføres en tidsbegrænsning på 3 år, med mulighed for forlængelse i 2 år ad gangen, for at sikre en løbende vurdering af behovet og effekten.

Bestemmelsen skal ses som et redskab til at styrke turismeerhvervet i Grønland på en måde, der tager højde for geografiske og strukturelle forskelle, og som understøtter en balanceret og inkluderende udvikling.

Til nr. 13

Formålet med ændringen af denne bestemmelse er at sikre, at færdsel og ophold i landet sker under betryggende forhold, og at myndighederne har de nødvendige oplysninger til brug for beredskab, redning og planlægning. Adgangsbeviser kan endvidere begrænse adgangen til meget søgte steder. Såfremt kommunerne vælger at gøre brug af en zonebekendtgørelse, kan de vælge at kræve vandrepas og adgangsbevis. Dette vil indskrænke adgangen til at færdes frit på disse helt særlige områder, som kommunerne udpeger.

Vandrebeviset kan indeholde oplysninger om rutevalg, opholdssted, forventet varighed, eller kontaktoplysninger i øvrigt, som kunne være relevant for beredskab og redning. Bestemmelserne er udformet således, at alle personer uden fast bopæl i Grønland er omfattet af lovens krav, uanset om færdslen eller opholdet sker som led i organiseret turistvirksomhed, erhvervsmæssig eller kommerciel aktivitet, eller som selvorganiseret og ikke-kommerciel aktivitet.

Undtagelsen for personer med fast bopæl i landet er begrundet i, at disse borgere allerede er omfattet af andre nationale ordninger og regler, herunder beredskabslovgivning, sundhedsforsikring og kommunale redningsberedskaber. Det vurderes derfor unødvendigt at pålægge dem yderligere registrerings- og forsikringskrav i forbindelse med vandring.

Med denne afgrænsning sikres:

Ligebehandling af turister og tilrejsende: Alle uden fast bopæl er underlagt samme krav, hvilket skaber klarhed for udbydere og myndigheder.

Effektiv beredskabsplanlægning: Registrering og forsikringskrav giver myndighederne mulighed for at reagere hurtigt og målrettet ved ulykker eller eftersøgninger.

Forenkling for lokale borgere: Personer med fast bopæl i landet er fritaget, da de allerede er dækket af eksisterende ordninger.

Bestemmelsen sikrer med de 18 måneder fra vedtagelse til ikrafttrædelse, at turistaktører bliver givet et varsel om ændringer, og at de kan nå at indrette deres virksomhed derefter.

Det er Departementets vurdering, at indskrænkninger i medfør af zonebekendtgørelser, ikke er i modstrid med reglerne i bekendtgørelse nr. 138 af 8. februar 2010 om adgang til og vilkår for færdsel i visse dele af Grønland.

Til § 2

Bestemmelsen har til formål at sikre en smidig og forudsigelig overgang fra den hidtidige ordning til de nye regler. Bestemmelsen fastsætter dels tidspunktet for lovens ikrafttræden, dels hvordan allerede udstedte tidsbegrænsede licenser med dispensationer i medfør af § 11 skal behandles.

Med bestemmelsen skabes der klarhed for virksomheder, som inden ændringslovens ikrafttræden har opnået dispensation efter § 11. Disse dispensationer forlænges automatisk til en 5-årig gyldighedsperiode, hvilket mindsker behovet for gentagne ansøgninger og sikrer kontinuitet i virksomhedernes planlægning. Samtidig fastholdes de vilkår, der måtte være fastsat i den enkelte afgørelse, således at forlængelsen ikke ændrer på de konkrete betingelser.

Bestemmelsen indeholder endvidere en sikkerhedsventil, idet Naalakkersuisut kan beslutte, at en dispensation ikke forlænges, hvis der foreligger væsentlige ændringer i virksomhedens forhold eller ved væsentlige overtrædelser af vilkår. Dermed sikres, at forlængelsen kun kommer virksomheder til gode, som fortsat opfylder de forudsætninger, der lå til grund for dispensationen.

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I Inatsisartutlov nr. 62 af 25. november 2024 om turistvirksomhed og om zoneinddeling m.v. for erhvervmæssig virksomhed, foretages følgende ændringer:</p>
<p>Forskriftens titel er: Inatsisartutlov om turistvirksomhed og om zoneinddeling m.v. for erhvervmæssig virksomhed</p>	<p>1. Forskriftens titel affattes således: ”Inatsisartutlov om turisme og om zoneinddeling”</p>
<p>§ 1. Inatsisartutloven finder anvendelse på turistvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Inatsisartutloven finder endvidere anvendelse på erhvervmæssig virksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Inatsisartutloven finder ikke anvendelse på aktiviteter omfattet af koncessioner i medfør af inatsisartutlov om koncession til turistvirksomhed i udvalgte områder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Inatsisartutloven finder ikke anvendelse på fysiske eller juridiske personer, der udfører personbefordring til eller fra eller i Grønland, uden at der i forbindelse hermed udføres turistvirksomhed, jf. dog § 15.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om brancher, der er undtaget fra denne inatsisartutlov.</p>	<p>2. § 1 affattes således:</p> <p>” § 1. Inatsisartutloven finder anvendelse på turistvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Regler udstedt i medfør af Inatsisartutlovens kapitel 9 kan endvidere finde anvendelse på anden erhvervmæssig virksomhed end turistvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Regler udstedt i medfør af Inatsisartutlovens kapitel 9 kan endvidere finde anvendelse på personer, der færdes eller tager ophold i landet uden at have fast bopæl her.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Inatsisartutloven finder ikke anvendelse på aktiviteter omfattet af koncessioner i medfør af Inatsisartutlov om koncession til turistvirksomhed i udvalgte områder.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Inatsisartutloven finder ikke anvendelse på fysiske eller juridiske personer, der alene udfører personbefordring til eller fra eller inden for Grønland, uden at der i denne forbindelse udføres turistvirksomhed, jf. dog § 15.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte</p>

	nærmere bestemmelser om brancher, der er undtaget fra denne Inatsisartutlov.”
<p>§ 2. Ved turistvirksomhed forstås i denne inatsisartutlov den økonomiske aktivitet og drift, der har til formål at tilbyde tjenesteydelser i form af oplevelser i Grønland fortrinsvist til turister, og som udbydes som:</p> <p>1) dagsture uden overnatning, og 2) ture af flere dages varighed.</p>	<p>3. § 2, stk. 1, affattes således:</p> <p>” § 2. Ved turistvirksomhed forstås i denne Inatsisartutlov den økonomiske aktivitet og drift, der har til formål at tilbyde tjenesteydelser i form af oplevelser i Grønland fortrinsvist til turister. ”</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut udsteder licens til turistvirksomhed til fysiske eller juridiske personer, som opfylder betingelserne ifølge §§ 7-10. En licens til turistvirksomhed kan, hvor særlige forhold taler derfor, udstedes med tidsbegrænsning.</p>	<p>4. § 3, stk. 2, affattes således:</p> <p>” <i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut udsteder licens til turistvirksomhed til fysiske eller juridiske personer, som opfylder betingelserne ifølge §§ 7-10 eller som har fået dispensation i medfør af reglerne i kapitel 6. En licens til turistvirksomhed kan, hvor særlige forhold taler derfor, udstedes med tidsbegrænsning. ”</p>
<p><i>Stk. 4.</i> En licens til turistvirksomhed kan overdrages til andre med skriftlig tilladelse fra Naalakkersuisut.</p>	<p>5. § 3, stk. 4, ophæves.</p> <p>Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.</p>
	<p>6. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nye stykker 4-6:</p> <p>” <i>Stk. 4.</i> Licenshavere kan indgive ansøgning om ændring af vilkår, såfremt ændrede forhold i licensperioden giver anledning til dette.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Licenshavere har pligt til uden ugrundet ophold at underrette Naalakkersuisut om enhver ændring i de forhold eller vilkår, der har dannet grundlag</p>

	<p>for udstedelsen af licensen.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Unkladelse af at opfylde oplysningspligten i stk. 5 kan medføre tilbagekaldelse eller ændring af licensen i overensstemmelse med reglerne i denne Inatsisartutlov.”</p>
	<p>7. Efter § 4 indsættes:</p> <p>” § 4 a. Naalakkersuisut udsteder særlige tilladelser til turistaktører, der udbyder sightseeing på vilde dyr for så vidt angår de dyrearter, der er særligt beskyttede, og hvor en sådan aktivitet skal foregå under særlige forholdsregler, som ved isbjørnesightseeing.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om vilkårene for tilladelser i medfør af stk. 1.”</p>
<p>§ 7. Licens til turistvirksomhed kan kun meddeles til en fysisk person, der:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) har folkeregisteradresse i Grønland, 2) er fuldt skattepligtig til Grønland, og 3) har fuld rådighedsret over egen formue og ikke er under konkurs-, insolvens- eller likvidationsbehandling. 	<p>8. § 7 affattes således:</p> <p>” § 7. En Enkeltmandsvirksomhed kan kun få udstedt licens til turismevirksomhed, hvis indehaveren:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) har folkeregisteradresse i Grønland, 2) er fuldt skattepligtig til Grønland, og 3) har fuld rådighedsret over egen formue og ikke er under konkurs-, insolvens- eller likvidationsbehandling. <p><i>Stk. 2.</i> Indehavere, der midlertidigt opholder sig uden for Grønland som led i udøvelsen af et offentligt hvern, deltagelse i et uddannelsesforløb, forskningsaktiviteter, samfundsnyttig virksomhed eller behandling af længerevarende sygdom, kan fritages fra kravene i stk. 1, nr. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelsen i stk. 2 gælder tilsvarende for indehavere, hvis ægtefælle eller samlever midlertidigt opholder sig uden for Grønland som følge af de i stk. 2 anførte årsager.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Dokumentation for udstationering</p>

	<p>eller anden aktivitet eller virksomhed som anført i stk. 2 skal på anmodning kunne fremlægges for Naalakkersuisut.</p>
<p>§ 8. Licens til turistvirksomhed kan kun meddeles til en juridisk person:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) der er et kapitalselskab eller et personselskab med hjemsted i Grønland, 2) der ikke er under konkurs-, insolvens- eller likvidationsbehandling, 3) mindst 2/3 af kapitalselskabets kapital ejes direkte eller indirekte af fysiske personer, som opfylder kravene i § 7, nr. 1-3, 4) mindst 2/3 af stemmerettighederne i kapitalselskabet direkte eller indirekte tilkommer fysiske personer, som opfylder kravene i § 7, nr. 1-3, og 5) mindst 2/3 af deltagerne i et personselskab opfylder kravene i § 7, nr. 1-3. 	<p>9. § 8 affattes således:</p> <p>” § 8. Licens til turistvirksomhed kan kun udstedes til en juridisk person, der ikke er enkeltmandsvirksomhed jf. § 7, såfremt virksomheden:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) er et kapitalselskab eller et personselskab med hjemsted i Grønland, og 2) ikke er under konkurs-, insolvens- eller likvidationsbehandling, 3) mindst 2/3 af kapitalselskabets kapital ejes direkte eller indirekte af fysiske personer, som opfylder kravene i § 7, nr. 1-3, 4) mindst 2/3 af stemmerettighederne i kapitalselskabet direkte eller indirekte tilkommer fysiske personer, som opfylder kravene i § 7, nr. 1-3
<p><i>Stk. 5.</i> Beredskabsplanen skal være baseret på risikovurderingen af aktiviteten og skal indeholde:</p>	<p>10. § 9, stk. 5, affattes således:</p> <p>” <i>Stk. 5.</i> Sikkerhedsplanen skal være baseret på risikovurderingen af aktiviteten og skal indeholde:”</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) En beskrivelse af foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overhængende fare eller ulykke, 2) oplysninger om krav til viden, erfaring og færdigheder hos den ansatte, der er involveret i aktiviteten, og 3) oplysninger om, hvordan ansøgerens ansatte skal reagere på fare, herunder med hensyn til kommunikation.”
	<p>11. § 11 affattes således:</p>

<p>§ 11. Naalakkersuisut kan i særlige tilfælde dispensere fra kravene i §§ 7-10 og bestemmelser fastsat i medfør af denne inatsisartutlovs § 3, stk. 4, § 5, § 6, stk. 3, § 10, stk. 3, og § 15. En dispensation gælder for 2 år, men kan efter ansøgning forlænges i op til 2 år ad gangen. Naalakkersuisut kan knytte vilkår til en dispensation og til forlængelser heraf.</p>	<p>” § 11. Til virksomheder, som allerede var etableret på tidspunktet for Inatsisartutlovens ikrafttræden, jf. § 18, stk. 2, kan Naalakkersuisut i særlige tilfælde dispensere fra kravene i § 7, nr. 1 og 2, § 8, nr. 1, 3 og 4, §§ 9-10 samt fra bestemmelser fastsat i medfør af denne Inatsisartutlovs § 5. En dispensation gælder for 5 år, men kan efter ansøgning forlænges i op til 2 år. Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår til en dispensation og til forlængelser heraf.”</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om kravene til og procedurene for dispensationer i medfør af stk. 1.”</p>
	<p>12. Efter § 11 indsættes før kapitel 7:</p> <p style="text-align: center;"><i>Særlige dispensationsmuligheder for områder</i></p> <p>§ 11 a. Naalakkersuisut kan dispensere fra kravene i § 7, nr. 1 og 2, og i § 8, nr. 1 og 3-5, for turismeaktiviteter i områder, hvor der ikke findes etablerede turistvirksomheder, eller hvor antallet af aktører er så begrænset, at efterspørgslen på turismeaktiviteter ikke kan dækkes.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Dispensation efter stk. 1 gælder for en periode på 3 år. Dispensationen kan efter ansøgning forlænges med 2 år ad gangen.</p> <p>§ 11 b Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om dispensationer i medfør af § 11 og 11 a.”</p>
	<p>13. Kapitel 9 affattes således:</p> <p style="text-align: center;">”Kapitel 9 <i>Zoneinddeling for erhvervsmæssig virksomhed og for personer, der færdes eller tager ophold i landet</i></p>

	<p>§ 15. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, at erhvervsmæssig virksomhed, turistvirksomhed samt personers færden og ophold, jf. § 1, stk. 1-3, kun kan finde sted i nærmere bestemte områder, i nærmere fastlagte perioder eller under overholdelse af særlige vilkår, og om hvilke procedurer der gælder i forbindelse med udpegningen af disse områder. Sådanne regler kan tidligst træde i kraft 18 måneder efter kundgørelsen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at fysiske personer, der ikke har fast bopæl i Grønland, på nærmere udpegede ruter og steder:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) registrerer vandring, færdsel eller ophold forud for turens eller opholdets påbegyndelse, 2) erhverver et vandrebevis eller adgangsbevis, som udstedes af kommunalbestyrelsen mod et gebyr, eller 3) skal medbringe vandrebevis, adgangsbevis og dokumentation for gyldig rejseforsikring eller redningsforsikring, der dækker vandring, færdsel eller ophold på de udpegede ruter og på forlangende kan fremvise disse over for ansvarlige myndigheder på forlangende under vandringen, færdslen eller opholdet.
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. juli 2026.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tidsbegrænsede licenser udstedt jf. § 11, inden den 1. juli 2026 i medfør af hidtil gældende § 11, forlænges automatisk til at gælde i 5 år fra det oprindelige tidspunkt for udstedelse af dispensation,</p>

	<p>medmindre andet følger af vilkår fastsat i den enkelte afgørelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan, hvis der foreligger væsentlige ændringer i virksomhedens forhold eller hvis virksomheden har overtrådt væsentlige vilkår for dispensation, beslutte, at en dispensation ikke forlænges ud over den oprindelige periode i medfør af stk. 2.</p>
--	--

Høringsnotat

Forslaget har været i offentlig høring i perioden den 23. december 2025 til den 25. januar 2026

Forslaget er sendt direkte til disse organisationer og virksomheder:

1. Avannaata Kommunua
2. Qeqqata Kommunua
3. Kommune Qeqertalik
4. Kommuneqarfik Sermersooq
5. Kommune Kujalleq
6. Grønlands Erhverv
7. Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)
8. Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG)
9. Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK)
10. Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (NPK),
11. Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit (PPK),
12. Atorfillit Kattuffiat
13. Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)
14. Qeqertalik, Business Council
15. Arctic Circle Business
16. Sermersooq Business Innovation
17. Innovation South Greenland
18. Visit Greenland
19. Nalik Ventures
20. Air Greenland
21. Nuna Advokater
22. Arctic Law
23. Advokatfirmaet Malling & Hansen
24. Inuit Law
25. Advokat Naja Joelsen
26. Advokat Aviâja Helms
27. Advokat Marie Louise Frederiksen
28. Grønlands Revision
29. Kirk Larsen & Ascanius
30. Benedikte Dahl Nielsen
31. BDO
32. WWF

33. Oceans North Kalaallit Nunaaat
34. Pinngortitaleriffik
35. Association of Arctic Expedition Cruise Operators (AECO)
36. Cruise Lines International Association
37. Arctic Umiaq Line
38. Royal Arctic Line
39. Blue Water Shipping
40. Eimskip
41. Disko Line
42. Greenland Airports
43. Sikuki
44. Grønlandsbanken
45. Bankivik
46. Grønlands politi
47. Transparency International

I det følgende gennemgås indkomne høringssvar med bemærkninger vedrørende udkastets materielle indhold. Høringssvarene er gengivet i relevant omfang. Departementets kommentarer er anført i kursiv. Eventuelle tekniske samt sproglige fejl, som er påpeget i høringssvar, er uden yderligere bemærkninger rettet.

Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling har modtaget høringssvar fra følgende høringssparter:

- Arctic Law Greenland ApS
- Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)
- Avannaata Kommunia
- Kommuneqarfik Sermesooq, Internservice, Erhvervsafdelingen
- AECO
- Grønlands Erhverv
- Visit Greenland
- Kommuneqarfik Sermersooq, Forvaltning for anlæg og miljø
- Forvaltning for Anlæg og Miljø har ingen bemærkninger.
- Nalik Ventures

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Naalakkersuisuts bemærkninger til høringssvarene er angivet i kursiv. Alle høringssvar er i deres helhed medsendt til det behandlende udvalg i Inatsisartut.

Hovedpunkter i høringssvaret:

1. For mange åbne bemyndigelser

Loven overlader centrale spørgsmål til Naalakkersuisut gennem åbne bemyndigelser og skøn. Det gør det uklart, hvem loven gælder for, og hvilke kriterier der gælder for dispensationer.

Departementets bemærkninger: Det er korrekt, at lovforslaget indeholder bemyndigelser, og dette er et bevidst og nødvendigt valg for at sikre fleksibilitet i reguleringen af et område, hvor lokale forhold, geografiske forskelle og markedsdynamikker varierer betydeligt. En mere detaljeret og udtømmende regulering i selve loven ville risikere at skabe u hensigtsmæssig rigiditet og forhindre en effektiv og situationsbestemt forvaltning.

De åbne bemyndigelser er udformet med henblik på at give Naalakkersuisut mulighed for at reagere hurtigt og proportionalt på konkrete forhold, som ikke kan forudses fuldt ud på lovgivningstidspunktet. Samtidig vil kriterier og procedurer blive præciseret i de kommende bekendtgørelser, hvilket sikrer både transparens og forudsigelighed for borgere og erhvervsaktører.

Der er således ikke tale om en svækkelse af retssikkerheden, men om en reguleringsmodel, der kombinerer lovgivningsmæssige rammer med administrativ fleksibilitet, så reglerne kan tilpasses virkelighedens behov uden at skulle ændre loven løbende.

2. Manglende klare kriterier

Eksempelvis er der ingen definition af, hvad et "område" er, hvad et "begrænset antal aktører" betyder, eller hvordan befolkningstæthed vurderes. Det skaber uforudsigelighed og risiko for uens praksis.

Departementets bemærkninger: Lovforslaget indeholder bevidst rammebestemmelser, som giver mulighed for at tilpasse reguleringen til de meget forskellige geografiske, demografiske og erhvervs mæssige forhold i landet. En fast og udtømmende definition af begreber som 'område', 'begrænset antal aktører' eller 'befolkningstæthed' i selve loven ville ikke kunne rumme den nødvendige variation og ville risikere at skabe u hensigtsmæssige bindinger i praksis.

De nærmere kriterier vil i stedet blive fastlagt i bekendtgørelser og administrative retningslinjer, hvor de kan udformes mere præcist og opdateres efter behov. Dette sikrer både fleksibilitet og transparens, samtidig med at erhvervsaktører får klare og operationelle regler at navigere efter.

Der er således ikke tale om uforudsigelighed, men om en reguleringsmodel, hvor loven fastlægger de overordnede rammer, mens de tekniske og situationsbestemte kriterier placeres dér, hvor de mest hensigtsmæssigt kan detaljeres og tilpasses virkeligheden.

3. Retssikkerhedsmæssige problemer

Når afgørelser baseres på skøn frem for klare regler, bliver domstolsprøvelse vanskelig eller illusorisk. Det svækker borgernes og erhvervslivets retsstilling.

Departementets bemærkninger: Det er korrekt, at lovforslaget indeholder skønsmæssige elementer, men dette er ikke ensbetydende med en svækkelse af retssikkerheden. Skøn er et velkendt og helt legitimt forvaltningsretligt redskab, som anvendes i en lang række lovgivninger, netop fordi det giver mulighed for at træffe proportionale og situationsbestemte afgørelser i komplekse eller varierende forhold.

Det forvaltningsretlige skøn er samtidig underlagt klare rammer: krav om saglighed, proportionalitet, ligebehandling, begrundelsespligt og mulighed for efterfølgende domstolsprøvelse. Domstolene prøver ikke skønnet som sådan, men de prøver, om skønnet er udøvet korrekt og inden for lovens rammer — og denne kontrol er fuldt intakt.

Lovforslaget svækker derfor ikke borgernes eller erhvervslivets retsstilling. Tværtimod sikrer modellen, at reglerne kan anvendes fleksibelt og retfærdigt i praksis, samtidig med at de almindelige retssikkerhedsgarantier fortsat gælder og kan håndhæves.

4. Demokratisk bekymring

Lovforslaget flytter reelt normgivningskompetence fra Inatsisartut til Naalakkarsuisut. Det beskrives som en glidebane, der kan underminere demokratiet.

Departementets bemærkninger: Lovforslaget indebærer ikke en udhuling af Inatsisartuts normgivningskompetence, men etablerer en velafbalanceret ramme, hvor de overordnede politiske beslutninger fortsat træffes af den lovgivende forsamling, mens den udøvende magt får mulighed for at håndtere de tekniske og praktiske forhold, der kræver løbende tilpasning. Denne arbejdsdeling er i fuld overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige og demokratiske principper, hvor lovgiver fastsætter de grundlæggende rammer, og Naalakkarsuisut administrerer dem inden for klart afgrænsede bemyndigelser.

Der er således ikke tale om en magtforskydning, men om en hensigtsmæssig og velkendt model, der sikrer både demokratisk forankring og effektiv regulering i et område, hvor forholdene kan variere betydeligt og kræver fleksibilitet. Inatsisartut bevarer den fulde kontrol gennem lovgivningsprocessen, tilsyn og mulighed for at ændre eller præcisere rammerne, såfremt behovet opstår.

5. Kritikken af at lovens § 1, stk. 2, og stk. 3 er formuleret således at loven KAN finde anvendelse på anden erhvervsmæssig virksomhed end turisme og ligeledes KAN finde anvendelse på personer, der færdes eller tager ophold i Grønland uden at have fast bopæl her.

Departementets bemærkninger: Formuleringen er en naturlig følge af at reglerne i kapitel 9 alene indeholder en hjemmel til udstedelse af nærmere regler om zoneinddeling. Man kan derfor ikke i § 1 anføre, at kapitel 9 finder anvendelse på anden erhvervsmæssig virksomhed

end turisme og finder anvendelse på personer, idet det ikke er givet på forhånd, at Naalakkarsuisut vil anvende denne hjemmel.

SIK (Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat)

SIK tilslutter sig forslaget og dets indhold.

Avannaata Kommunia

Forlængelse af dispensationsperioden

Resume:

To år anses som tilstrækkeligt og allerede fleksibelt.

Manglende lokal forankring inden for perioden skyldes efter kommunens vurdering manglende vilje – ikke utilstrækkelig lovgivning.

En forlængelse vil udvande lovens formål og potentielt fortrænge lokale aktører.

Departementets bemærkninger:

Kommunen vurderer, at den nuværende dispensationsperiode på op til to år er tilstrækkelig, og at en forlængelse vil udvande lovens formål. Vi anerkender intentionen om at sikre lokal forankring, men finder det vigtigt at præcisere, at forslaget om forlængelse netop har til formål at understøtte dette.

I praksis viser erfaringer, at etablering af bæredygtige lokale samarbejder, kan være en længerevarende proces. En forlængelse af dispensationsperioden er derfor ikke udtryk for en lempelse af kravene, men et redskab til at sikre, at virksomheder reelt får mulighed for at opfylde dem.

Undtagelse fra licenskrav ved udstationering

Resume:

Kommunen mener, at de nævnte situationer allerede er dækket af gældende regler.

Forslaget vurderes at udvide dispensationsadgangen og dermed svække licenskravet.

Kommunen ser det som en favorisering af eksterne aktører på bekostning af lokale virksomheder.

Departementets svar:

Formålet med præciseringen er at skabe større retssikkerhed. Der er ikke tale om en udvidelse af dispensationsadgangen, men om en tydeliggørelse af allerede anerkendte undtagelsessituationer.

Sikkerheds- og beredskabstiltag

Resume:

Kommunen finder forslaget uklart og overflødigt, da kravene allerede indgår i autorisationsprocessen.

Risiko for dobbeltregulering og øget administrativ byrde uden dokumenteret effekt.

Ingen klar merværdi i forhold til eksisterende regler.

Denne problematik imødegås ved at indsnævre § 15, stk. 2 således at det kun er for fysiske personer, der ikke har fast bopæl i Grønland, som disse krav gælder for.

Særlig dispensationsmulighed i områder med få turismeaktører

Resume:

Kommunen vurderer, at gældende dispensationsmuligheder allerede giver tilstrækkelig fleksibilitet.

En særskilt bestemmelse kan blive brugt for bredt og svække kravet om lokal forankring.

Risiko for at lokale initiativer fortrænges.

Departementets svar:

Kommunen vurderer, at gældende dispensationsbestemmelse allerede giver tilstrækkelig fleksibilitet.

Den foreslåede særskilte dispensationsmulighed er skal sikre, at udviklingspotentialer ikke går tabt, blot fordi strukturelle forhold gør det vanskeligt at opfylde kravene inden for de almindelige rammer.

Bestemmelsen er udformet snævert og med klare kriterier, så den ikke kan anvendes bredere end tilsigtet. Formålet er at understøtte lokal udvikling – ikke at fortrænge lokale initiativer.

Kommuneqarfik Sermersooq, Internservice, Erhvervsafdelingen

Resume:

Kommunen tager overvejende positivt imod forslaget, men henstiller til, at der udvikles administrativt lette løsninger, dvs. ensartede sagsbehandlingsmetoder, og retningslinjer for, hvilke kompetencer det administrative personale skal besidde.

Kommunen anfører herudover, at den foreslåede dato for ikrafttræden er betænkelig i forhold til de vandreturister, som allerede har booket en tur til Grønland, da det kan give problematiske udfald for deres tur, såfremt turisterne ikke har nødvendig dokumentation, fordi man fra Grønland ikke tidligere er blevet pålagt dette krav.

Departementets svar:

Det er Kommunerne, der selv foretager valget om, hvorvidt de ønsker at gøre brug af en zonebekendtgørelse. Der er nu indsat 18 måneders planlægningshorisont.

AECO

Vedrørende dispensationsregler:

AECO skriver følgende om dispensation:

”§11

Forslaget om at udvide varigheden af dispensation fra 2 til 3 år med mulighed for forlængelse med 2 år er positivt og forventes at forbedre erhvervets muligheder for at planlægge over en længere periode.

Det er uklart om forslaget om forlængelse af eksisterende dispensation også gælder den generelle dispensation fra licenskravet for selskaber der opererede i Grønland ved lovens ikrafttrædelse og dermed forlænge overgangsperioden til 3 år. Vi anbefaler at det gøres klart om den automatiske forlængelse af dispensation betyder at overgangsperioden forlænges til 3 år.

Departementets svar:

Det fremgår af overgangsbestemmelsen i § 2 i ændringsloven, at tidsbegrænsede licenser udstedt på baggrund af en dispensation, som er udstedt inden ændringslovens ikrafttræden, automatisk forlænges fra 2 til 5 år.

Af den foreslåede tekst er formuleringen i den nuværende lov om at dispensation efter ansøgning kan forlænges i op til 2 år ad gangen ændret til, at dispensation efter ansøgning kan forlænges i op til 2 år. Det er uklart hvad dette betyder hvis der er uændrede forhold der hjemler dispensation efter de 3 + 2 år.

Det er i forslaget uklart om en ny dispensationsansøgning på samme grundlag vil kunne imødekommes eller om der efter de 3 + 2 år skal et nyt dispensationsgrundlag til for at kunne imødegå ansøgning.

Departementets svar:

Departementet antager, at der fejlagtigt er anført 3+2, idet ændringsforslaget går på at kunne dispensere i 5 år plus en eventuel forlængelse på 2 år (5+2). Vilklarene for forlængelse er uændrede. Følgende fremgår af bemærkningerne: ”Baggrunden for ændringen af den tidsmæssige ramme er et ønske om at skabe mere stabile og langsigtede rammer for turistaktører og øvrige berørte parter, der af særlige grunde har behov for dispensation fra lovens krav. En længere dispensationsperiode vil øge muligheden for at udvide den lokale ejerkreds eller flytte ejerkredsen til Grønland i de tilfælde, hvor ejerkredsen ikke lever op til lovens krav om 2/3 lokalt ejerskab.”

Årsagen til at muligheden for forlængelse for mere end en periode er fjernet, er en formodning om at en turistaktør bør kunne skabe lokal forankring i løbet af 7 år og hvis ikke, bør de ikke kunne opnå licens til drift af turistvirksomhed.

Vi finder det positivt at forslaget § 11a indeholder en hjemmel til dispensation for områder hvor der af strukturelle grunde ikke er mulighed for at opfylde kravene i §§7-8. Dette vil give

mulighed for at fortsætte og udvikle turisme i områder, der ellers ville have vanskeligt ved at skabe værdi fra turisme. Forslaget er hertil vigtigt for at der fortsat kan ske ekspeditions-krydstogtsbaserede turismeaktiviteter i områder udenfor kommunal inddeling og på steder med ingen eller begrænset turismeinfrastruktur.

Det er i den sammenhæng relevant at grønlandsk værdiskabelse fra ekspeditions-krydstogt i et væsentligt omfang skabes ved aktiviteter der ikke er direkte turismeaktiviteter, men omsætning relateret til operationer, såsom bunkering, havneservice, lodsservice, proviantering, skatter og afgifter med mere. En omsætning som ændringsforslaget understøtter.

Erfaringerne med dispensationsansøgninger i 2025 har vist, at flere af vores medlemmer har været i tvivl om hvad en dispensationsansøgning skal indeholde af oplysninger, hvilke oplysninger der lægges særlig vægt på og om der ved opfyldelse af specifikke kriterier kan forventes en dispensation. Vi vil derfor anbefale, at der af hensyn til både sagsbehandling og transparens beskrives en proces for dispensationer med en tidsramme for behandling og kriterier for dispensation, der kan kommunikeres til erhvervet.”

Departementets svar:

Det er lovgivers intention, at der hurtigst muligt udstedes en bekendtgørelse i medfør af den i ændringsloven foreslåede § 11 b, som vil beskrive de nærmere regler for dispensation.

Vedrørende zoneinddeling:

Uddrag af AECO's høringssvar:

”Vi vil anbefale, at der i lovens §15 indsættes en tekst der beskriver og afgrænser hvad formålet er med zoneinddeling for erhvervsmæssig virksomhed og for personer der færdes eller tager ophold i landet.

Dette for klart at afgrænse hvad en zone hjemlet i denne lov skal regulere og adskille dette fra anden eksisterende lovgivning der allerede findes for f.eks. søsikkerhed, miljø-og naturbeskyttelse og råstofudvinding. Ligeledes bør der klart afgrænses hvorledes mandat til zoneinddeling forholder sig til eksisterende regelværk for områder udenfor kommunal inddeling, f.eks. Nationalparken i Nordøstgrønland, der reguleres gennem egen bekendtgørelse og til den eksisterende bekendtgørelse om færdsel i øde områder.”

Departementets svar:

Det er korrekt, at zonebekendtgørelserne ikke regulerer disse andre områder.

AECO anfører, at forslaget om registrering, forsikringskrav og vandrebeviser mangler kriterier for udpegning af ruter, kriterier for hvornår forsikringskrav kan stilles og afgrænsning af hvilke områder reglerne gælder for. Det er uklart, om reglerne kun gælder inden for kommunal inddeling og ikke i områder reguleret af rejsebekendtgørelsen. Hertil anfører AECO en kritik, som går på, at der ikke fremgår en klar tidslinje for indførelse af nye

zoner og ændringer af eksisterende zoner, hvilket skaber betydelig usikkerhed for operatører, især ekspeditionskrydstogter, der planlægger 2 år frem.

Departementets svar:

Ved udstedelse af bekendtgørelser i medfør af § 15, stk. 1 og § 15, stk. 2 er der nu indsat 18 måneders planlægningshorisont.

Grønlands Erhverv

Til § 1, nr. 2: Den foreslåede bestemmelse (§ 1, stk. 2) om, at inatsisartutlovens kapitel 9 kan finde anvendelse på anden erhvervsmæssig virksomhed end turistvirksomhed er alt for vidtgående. Med den foreslåede bestemmelse åbnes der reelt op for, at hoteller, restaurationer eller andre pludselig kan pålægges licenskrav. Det er svært at se formålet med at åbne op for sådan en mulighed, hvorfor GE henstiller til at bestemmelsen helt udelades.

Departementet henviser til besvarelsen af samme spørgsmål under Arctic Law.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 6 er ligeledes for uklar. ”Brancher” er et meget vidt begreb. GE henstiller til, at der snarest laves en bekendtgørelse hertil, så erhvervslivet får fuld klarhed over, hvem der er omfattet af loven.

Departementet gør opmærksom på, at denne del af loven er uændret fra den oprindelige lov, bortset fra, at det oprindeligt var stk. 5 og nu er det stk. 6.

Til § 1, nr. 4: Det er nødvendigt at klargøre, i hvilke tilfælde en licens til turistvirksomhed vil blive udstedt med tidsbegrænsning. En ”kan”-bestemmelse giver væsentlig uklarhed for de erhvervsdrivende ift. hvilke forhold, der lægges vægt på, for at opnå en licens.

Departementets svar: §3, stk. 2 er uændret for så vidt angår sætningen om tidsbegrænsede licenser. Ændringsforslaget går på at licenser også skal udstedes, når der dispenseret fra reglerne.

Til § 1, nr. 11[§ 11]: Bestemmelsen om, at en dispensation gælder for 5 år, bør gøres ubegrænset. Virksomheder der allerede var etableret ved lovens ikrafttræden, har etableret deres erhverv i god tro om, at der kunne opbygges en forretning. At indføre strenge krav til virksomhedens videre drift og kun give adgang til dispensation fra disse krav i en 5-årig periode er helt urimeligt. 5 års grænsen er i øvrigt ikke i tråd med lignende bestemmelser i anden lovgivning, som f.eks. inden for fiskeriet.

Departementets svar:

Ændringsloven medfører en udvidelse af allerede eksisterende adgange til dispensation. Det har fra turismelovens ikrafttræden været intentionen med loven, at turistvirksomheder skal komme Grønland og lokalbefolkningen til gode. Enhver virksomhed har mulighed for at få tildelt en licens såfremt kravene til licens i §§ 7-10 opfyldes og frarøver således ikke virksomheder fra at drive turistvirksomhed i Grønland.

Ift. stk. 2 i samme bestemmelse anmoder GE om, at der senest i forbindelse med lovens ikrafttræden udstedes en bekendtgørelse om krav og procedurer for udstedelse af dispensationer, så de berørte virksomheder for klarhed over deres retstilstand.

Departementets svar:

Det er departementets intention at der vil blive udstedt en bekendtgørelse i umiddelbar forbindelse med lovens ikrafttræden.

Til § 1, nr. 12: GE bifalder intentionen om at styrke muligheden for udviklingen af turismen i områder med få aktører og den deraf foreslåede mulighed for dispensation. GE mener imidlertid ikke at det er formålstjenstligt at gøre dispensationen tidsbegrænset. Man bør i stedet fokusere på at skabe incitament til etablering af turistaktivitet og investering i områderne. Investeringslyst opnås ikke ved en tidsbegrænsning, tværtimod.

Departementets svar:

Departementet tilstræber en bæredygtig udvikling af turismeerhvervet, hvor vækst i områder med få turismeaktører balanceres med hensynet til lokal forankring, så den stigende turisme skaber værdi for lokalsamfundet. Dette understøttes ved at indføre incitamenter til etablering af virksomheder, der aktivt inddrager lokale aktører.

Som en generel bemærkning til forslaget bemærkes, at der er mange ”kan”- bestemmelser. Disse giver en betydelig usikkerhed om retstilstanden og bør altid undgås. I det omfang, det alligevel skønnes nødvendigt med en ”kan”-bestemmelse, må det med rimelighed forventes at der senest med lovens ikrafttræden vil blive udstedt en bekendtgørelse, der præciserer forholdet.

Departementet henviser til svar til Arctic Law.

Visit Greenland

Uddrag af høringssvar:

Overordnet vurderer Visit Greenland, at forslaget i højere grad tager højde for de udfordringer, som turismeaktører har oplevet siden den første lovs ikrafttræden. Forslaget bidrager umiddelbart til større klarhed, bedre balance og mere anvendelige rammer for turismeudvikling i praksis.

Visit Greenland ser positivt på forlængelsen af dispensationsperioderne samt de særlige dispensationsmuligheder i områder med få aktører. Ændringerne vurderes at give bedre forudsætninger for langsigtet planlægning, investering og gradvis opbygning af lokal forankring.

Visit Greenland anerkender og støtter muligheden for at indføre registrering, vandrebevis og forsikringskrav på udpegede vandreruter.

I relation til registrering af færdsel, ophold og vandreture anbefaler Visit Greenland, at der overvejes et fælles, nationalt digitalt system, som kan understøtte beredskab og redning og sikre et samlet overblik, samtidig med at risikoen for personafhængige løsninger reduceres.

Departementet tager ovenstående til efterretning.

Visit Greenland vil derudover opfordre til, at det præciseres nærmere, hvad der forstås ved "brancher" i lovens sammenhæng. Begrebet er bredt, og øget præcision vil styrke gennemsigtighed, forudsigelighed og ensartet administration.

Departementet henviser til svaret til Grønlands Erhverv.

Samlet set vurderer Visit Greenland, at ændringsforslaget i højere grad end den oprindelige lov understøtter de forskellige vilkår, som turismeaktører arbejder under, og bidrager til mere klare, retfærdige og anvendelige rammer for turismeudvikling i Kalaallit Nunaat. Med en gennemsigtig og lokalt afstemt implementering vurderes forslaget at være et vigtigt skridt i retning af en mere ansvarlig turismeudvikling til gavn for både lokalsamfund, erhverv og natur.

Kommuneqarfik Sermersooq, Forvaltning for anlæg og miljø
Forvaltning for Anlæg og Miljø har ingen bemærkninger.

Nalik Ventures

Fuld gengivelse:

"Nalik Ventures A/S støtter en forlængelse af dispensationsperioden. Det giver virksomhederne mulighed for at tilrettelægge ændringer i ejerstrukturen under mindsket tidspres.

Ligesom der kan være mange grunde til midlertidige fraflytninger/udstationeringer, så kan det overvejes at kategorisere den lokale forankring ved udenlandsk ejerskab. Større fleksibilitet på området støttes af Nalik Ventures, så flest muligt kan åbne et turistvirksomhed, hvis de ønsker det.

I forhold til Sikkerhed og Beredskab, så kan det overvejes at følge situationen tæt og først indføre mere vidtgående regler i takt med problemerne rent faktisk opstår. Hvervet har nemlig heller ikke interesse i ulykker og dårlige historier.

Nalik Ventures hilser velkomment at kan der åbnes for aktiviteter og privat initiativ, også fra udlandet, hvis det lokale erhvervsliv ikke har igangsat turismeprojekter. Sker der så en beskyttelse af de foretagne investeringer? Man kan fx forestille sig at en udenlandsk operatør har succes med sit forehavende, og at en lokal så efterfølgende melder sig på banen. Konkurreres der så på lige vilkår?”

Departementets svar:

De seneste justeringer har netop haft til formål at åbne for flere muligheder, så både lokale og udenlandske aktører kan etablere og drive turistvirksomheder, når de opfylder de grundlæggende krav. Derfor vurderes det, at der allerede er taget højde for behovet for en mere fleksibel tilgang, og at yderligere kategorisering på nuværende tidspunkt ikke vil tilføre væsentlig merværdi.

Vedrørende dispensationerne i områder, hvor der ikke findes etablerede turistvirksomheder, eller hvor antallet af aktører er så begrænset, at efterspørgslen på turismeaktiviteter ikke kan dækkes, er det netop intentionen med loven, at en virksomhed som får dispensation (og dermed en tidsbegrænset licens) på sigt skal søge at opnå lokal forankring, således at virksomheden, når den lokale forankring er nået, kan få udstedt en permanent licens. Når man som virksomhed etablerer sig i et område, som er dækket af bestemmelsen, må man tage med sine strategiske overvejelser at der på sigt kan opstå konkurrence i området fra andre virksomheder.

Departementets egne observationer efter loven har været i høring

Der har været en tilretning under punkt 4 i bemærkningerne under overskriften ”administrative konsekvenser”, da det ikke var tydeligt, hvad der mentes.

Departementet har tillige ændret sprogbruget i § 7, således at det står mere klart, at turismelicenser kun udstedes til CVR-numre. Bopælsforpligtelsen og krav til formueforhold i § 7 vedrører derimod fysiske personer. I/S er ikke omfattet af loven grundet den store administrative byrde der er forbundet med at undersøge selskabets vedtægter.

Departementet har også ændret § 15 således, at krav om vandrepas og forsikringer pålægges fysiske personer – og ikke turismeaktører.

Departementet har også erfaret, at såfremt man er på særlige skatteordninger, så lever man ikke op til bopælskravet – men at disse situationer burde være dækket af nuværende dispensationsmuligheder.